

Sygn. akt II K. 2/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 kwietnia 2016 roku.

Sąd Rejonowy w Golubiu-Dobrzyniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Izabela Bejger

Protokolant: st. sekr. sądowy Barbara Dera

w obecności oskarżyciela Prok. Rej. -----

po rozpoznaniu w dniu 23 lutego 2016 roku, 17 marca 2016 roku, 11 kwietnia 2016 roku

sprawy Ł. D. (1)

syna A. i B. z domu D.

urodz. (...) w G.-D.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 9 lipca 2015 roku w G.-D., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w wyniku odpłatnego zbycia substancji psychotropowej posiadał wbrew przepisom ustawy znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o wadze 13,08 grama oraz posiadał środek odurzający w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości 0,22 grama lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na zatrzymanie przez policję

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk

II. w dniu 4 września 2015 roku w G.-D., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w wyniku odpłatnego zbycia substancji psychotropowej posiadał wbrew przepisom ustawy znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o wadze 19,14 grama zapakowane w 28 zawiniątkach foliowych, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na zatrzymanie przez policję

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk

III. w okresie od stycznia 2013 roku do stycznia 2015 roku w G.-D. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej zbył nieustalonym osobom substancję psychotropową w postaci amfetaminy w ilości 1 kg za co uzyskał korzyść majątkową w kwocie 10000 zł, przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło przychodu,

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

ORZEKA:

I. uznaje oskarżonego Ł. D. (1) za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w punkcie I i II aktu oskarżenia tj. przestępstw z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 13 § 1 kk w

zw. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk i przyjmując, że zostały one popełnione w ramach ciągu przestępstw w myśl art. 91 § 1 kk po zastosowaniu art. 11 § 3 kk na mocy art. 14 § 1 kk w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. uznaje oskarżonego Ł. D. (1) za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie III aktu oskarżenia tj. przestępstwa z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i za to na mocy art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2015 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na mocy art. 45 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego Ł. D. (1) na rzecz Skarbu Państwa przepadek korzyści majątkowej uzyskanej z popełniania przestępstwa w kwocie 10.000 zł (dziesięciu tysięcy złotych);

IV. na mocy art. 85 kk i art. 86 § 1 kk w zw. z art. 91 § 2 kk w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych w punktach I i II wyroku wymierza oskarżonemu Ł. D. (1) karę łączną w wymiarze 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

V. na mocy art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania od dnia 4 września 2015 roku do 3 listopada 2015 roku;

VI. zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej, zaś obciąża go wydatkami poniesionymi w sprawie w wysokości 991,69 zł (dziewięćset dziewięćdziesiąt jeden złotych sześćdziesiąt dziewięć groszy).

II K 2/16

UZASADNIENIE

W dniu 9 lipca 2015 roku Ł. D. (1) udał się doT.w celu zakupienia narkotyków. Po przybyciu na miejsce spotkał się z mężczyzną o nieustalonych danych, od którego kupił substancję psychotropową w postaci amfetaminy oraz środek odurzający w postaci ziela konopi innych niż włókniste. Po przyjeździe do G.-D. wyżej wymieniony zużył część zakupionego ziela konopi. Pozostałą część środka odurzającego oraz amfetaminę postanowił przeznaczyć na sprzedaż. Około godziny 22:00 udał się na ulicę (...), na której został zatrzymany przez patrol Policji. W wyniku przeszukania u wyżej wymienionego ujawniono substancję psychotropową w postaci amfetaminy o wadze 13,08 grama środek odurzający w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości 0,22 grama.

Dowód:

- protokół przeszukania osoby Ł. D. z dnia 10.07.2015 r. wraz z spisem i opisem rzeczy - k. 1-3 zbiór E,
- wyjaśnienia oskarżonego Ł. D. - k.13, 31, 104 zbiór E, k. 17,
- protokół oględzin rzeczy w postaci telefonu komórkowego marki samsung, należącego do Ł. D. - k. 16-18 zbiór E,
- opinie z przeprowadzonych badań chemicznych - k. 2-3v, 6-7 zbiór F,
- protokoły użycia testera narkotykowego - k. 2-3v zbiór H,
- protokoły przeważenia substancji - k. 4-5 zbiór H.

W dniu 4 września 2015 roku funkcjonariusze Komendy Powiatowej Policji w G.-D. udali się do mieszkania Ł. D. (1) przy ul. (...). W wyniku przeprowadzonego przeszukania lokalu oraz osoby wyżej wymienionego ujawniono substancję psychotropową w postaci amfetaminy o wadze 19,14 grama, zapakowaną w 28 zawiniątek foliowych. Odnaleziony środek odurzający przeznaczony był na sprzedaż.

Dowód:

- protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych i osoby Ł. D. z dnia 04.09.2015 r. wraz z spisem i opisem rzeczy - k. 62-64 zbiór E,
- protokół oględzin rzeczy w postaci telefonu komórkowego marki (...), należącego do Ł. D. - k. 95-98 zbiór E,
- opinia z przeprowadzonych badań chemicznych - k. 17-18 zbiór F,
- protokół użycia testera narkotykowego - k. 22-22v zbiór H,
- protokół przeważenia substancji - k. 23 zbiór H,
- wyjaśnienia oskarżonego Ł. D. - k. 17.

Od 2012 roku do lutego 2015 roku Ł. D. (1) spotykał się z M. Z.. W okresie od stycznia 2013 roku do stycznia 2015 roku wymienieni około 4 razy w tygodniu jeździli wspólnie do T., gdzie Ł. D. (1) kupował narkotyki w postaci marihuany oraz amfetaminy. Co najmniej 70 razy Ł. D. (1) kupował amfetaminę, jednorazowo w ilości od 5 do 100 gramów. Łącznie w tym okresie kupił ją w ilości 1 kg. Po każdorazowym zakupie wyżej wymieniony sprzedawał substancję psychotropową swoim kolegom, otrzymując za 1 gram kwotę 10 złotych. Łącznie ze sprzedaży tej substancji w okresie od stycznia 2013 roku do stycznia 2015 roku uzyskał kwotę 10.000,- złotych.

Dowód:

- protokół oględzin rzeczy w postaci telefonu komórkowego marki samsung, należącego do Ł. D. - k. 16-18 zbiór E,
- wyjaśnienia M. Z. - k. 50-50v, 87-88 zbiór E,
- wyjaśnienia Z. P. - k. 60-60v,
- protokół oględzin rzeczy w postaci telefonu komórkowego marki samsung, należącego do Ł. D. - k. 16-18 zbiór E,
- wyrok w sprawie II K 79/15 - k. 99-100a zbiór E,
- zeznania świadka P. W. - k. 1z zbiór C,
- zeznania świadka M. Z. - k. 21-22,
- zeznania świadka Z. P. - k. 22-23.

Oskarżony Ł. D. (1) był dotychczas karany, wykształcenie gimnazjalne, bez zawodu, bezrobotny, kawaler, bezdzietny, zdrowy, w PZP nie leczył się, bez uzależnień.

Dowód:

- wyrok w sprawie II K 79/15 - k. 99-100a zbiór E,
- dane osobopoznawcze – k. 36 zbiór E,
- dane oskarżonego – k. 16.

Oskarżony Ł. D. (1) od początku przyznawał się do pierwszego z zarzucanych mu czynów. O ile nie kwestionował również posiadania narkotyków odnalezionych u niego w dniu 4 września 2015 roku, to twierdził, iż były one przeznaczone wyłącznie na własne potrzeby. Składając wyjaśnienia przed sądem, oskarżony przyznał się jednak również do drugiego z zarzucanych mu czynów. W toku całego procesu oskarżony nie przyznawał się z kolei do

trzeciego czynu. Wyjaśnienia złożył jedynie w toku postępowania przygotowawczego. Przed sądem odmówił składania wyjaśnień i odpowiedzi na jakiegokolwiek pytania. W złożonych w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnieniach opisał w jaki sposób wszedł w posiadanie znalezionych u niego narkotyków. Podał, iż w dniu 9 lipca 2015 roku pojechał do T., gdzie kupił amfetaminę oraz marihuanę. Wyjaśnił, iż po powrocie do domu zużył część marihuany. Następnie otrzymał smsa od osoby wpisanej do jego telefonu jako (...), która to osoba chciała kupić od niego narkotyki. Oskarżony nie odpowiedział na otrzymaną wiadomość. W swoich wyjaśnieniach podał, iż w ostatnim okresie nie sprzedawał żadnej osobie narkotyków. Zaznaczył zarazem, że gdyby ktoś zwrócił się do niego z prośbą o sprzedaż lub podarowanie mu narkotyków, to by tak zrobił. W zakresie drugiego z zarzucanych czynów początkowo oskarżony przyznał się jedynie częściowo, twierdząc, że nie miał zamiaru zbywać posiadanych środków. Wyjaśnił, iż nie pakował znalezionych u niego narkotyków w 28 zawiniątek, gdyż kupił je w takiej postaci. Oskarżony jednocześnie nie kwestionował, iż narkotyki znalezione u niego w dniu 9 lipca 2015 roku przeznaczone były na sprzedaż. Stając przed sądem, oskarżony ostatecznie przyznał się również do drugiego z zarzucanych mu czynów, potwierdzając jednocześnie, iż narkotyki posiadał z zamiarem ich zbycia. W zakresie trzeciego zarzutu oskarżony tak naprawdę nie złożył żadnych istotnych wyjaśnień. W toku postępowania przygotowawczego wskazał jedynie, iż zarówno M. Z., jak i Z. P. zajmowały się handlem narkotykami. Oskarżony wyjaśnił w jaki sposób miały przebiegać transakcje sprzedaży narkotyków i kto kupował narkotyki od wyżej wymienionych. Okoliczności te nie miały większego znaczenia w kwestii odpowiedzialności oskarżonego, wobec czego sąd odstąpił od oceny wyjaśnień oskarżonego w tym zakresie.

Dokonując oceny wyjaśnień oskarżonego Ł. D. (1) w zakresie, w którym przyznał się on do zarzucanych mu czynów, sąd uznał je za wiarygodne. Przede wszystkim sąd zważył, iż były one zbieżne z nieosobowymi środkami dowodowymi w postaci dokumentów. Protokoły przeszukania wraz ze spisami i opisami rzeczy, protokoły użycia testera narkotykowego, protokoły przeważenia substancji potwierdziły fakt posiadania przez oskarżonego środków narkotycznych w dniach 9 lipca i 4 września 2015 roku. Opinie z zakresu badań chemicznych potwierdziły, iż ujawnione u oskarżonego substancje to marihuana oraz amfetamina. Na podstawie protokołów oględzin telefonu komórkowego sąd ustalił, iż w dniu 9 lipca 2015 roku oskarżony otrzymał smsa o treści: "Masz jakas komedie albo moc? Kolega potrzebuje pomocy", w dniu 4 września 2015 roku smsa o treści: "S. działasz?", zaś w dniu 9 września 2015 roku wiadomość o treści: "S. jak dziś wieczorem bede także możesz coś zostawic dla mnie ...". W ocenie sądu treść tych wiadomości wskazywała, iż w dniach, w których ujawniono u oskarżonego narkotyki oraz kilka dni po drugim przeszukaniu z oskarżonym kontaktowały się osoby, które chciały nabyć od niego narkotyki. Wyżej wymienione dowody zostały sporządzone przez uprawnione osoby, w przewidzianej przepisami prawa formie. Opinie z zakresu badań chemicznych zostały sporządzone przez osoby posiadające wiadomości specjalne. Ponadto żadna ze stron, w tym oskarżony, nie kwestionowała ich autentyczności. Wobec tego sąd nie miał podstaw aby uznać je za niewiarygodne. W świetle tak ukształtowanego materiału dowodowego wina i sprawstwo oskarżonego w zakresie pierwszego oraz drugiego czynu nie budziły wątpliwości.

Przymiotu wiarygodności odmówiono natomiast wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie, w którym nie przyznał się do popełnienia trzeciego z zarzucanych mu czynów. Jego wyjaśnienia w tej części stoją w jaskrawej opozycji z pozostałymi dowodami, w tym w szczególności z zeznaniami świadka M. Z.. Świadek ta w sposób uporządkowany i logiczny opisała, jak wyglądały jej wyjazdy z oskarżonym po zakup narkotyków na przestrzeni trwania ich znajomości. Świadek wskazała, iż od stycznia 2013 roku do stycznia 2015 roku jeździła wspólnie z oskarżonym do T., gdzie wymieniony kupował marihuanę oraz amfetaminę. Marihuana kupowana była na potrzeby własne oskarżonego oraz świadka. Amfetamina z kolei przeznaczana była na sprzedaż. Oskarżony kupował jej każdorazowo od 5 do 100 gramów. Z zeznań tego świadka wynikało jednoznacznie, że oskarżony co najmniej 70 razy na przestrzeni trwania ich znajomości kupował amfetaminę oraz że w tym okresie kupił jej co najmniej w łącznej ilości 1 kg. M. Z. wyjaśniła również, iż była świadkiem, jak oskarżony sprzedawał swoim kolegom amfetaminę w porcjach po 1 gramie, przy czym za każdą porcję otrzymywał kwotę 10 złotych. Oceny zeznań tego świadka sąd przede wszystkim dokonał w zestawieniu z innymi dowodami, w szczególności z zeznaniami świadków Z. P. i P. W. (2), wyroku skazującego Ł. D. (1) w sprawie II K 79/15, a także wyjaśnieniami samego oskarżonego, w których przyznał się, że posiadał narkotyki celem ich odpłatnego zbycia. W kontekście tych wszystkich dowodów trudno było odmówić wiarygodności wyjaśnieniom, a następnie zeznaniom M. Z.. W ocenie sądu dowody te jednoznacznie wskazywały, iż oskarżony zajmował się handlem

narkotykami. Z wyjaśnień złożonych przez Z. P. wynikało, iż w trakcie znajomości z oskarżonym, która trwała od lutego do kwietnia 2015 roku, jeździła z nim do T. po zakup narkotyków. Świadek nie była w stanie wskazać ile narkotyków w tym czasie kupił oskarżony. Z jej zeznań wynikało natomiast, że sytuacja ta na przestrzeni kilku miesięcy mogło powtórzyć się około 6-7 razy. Z wyjaśnień Z. P. wynikało również, że była ona kilka razy świadkiem, jak do oskarżonego podchodziły pewne osoby, którym wymieniony dawał "coś", a w zamian otrzymywał 20 złotych. Zeznając przed sądem, świadek ponownie jednoznacznie oświadczyła, że nie była świadkiem sprzedaży przez oskarżonego narkotyków. Sąd zwrócił jednak uwagę, iż w tych samych depozycjach świadek ta wskazała zarazem, iż zostawała w samochodzie, kiedy oskarżony sprzedawał narkotyki (k. 23). Fragment tych zeznań, w ocenie sądu, w sposób oczywisty pokazuje, że również po zakończeniu znajomości z M. Z. oskarżony kontynuował swój proceder, o czym Z. P. doskonale zdawała sobie sprawę. Zeznania tego świadka sąd uznał, co do zasady, również za wiarygodne. Sąd odmówił im wiary jedynie w tym zakresie, w którym świadek twierdziła, że nie wiedziała, iż oskarżony handluje narkotykami. W pozostałej części zeznania świadka były spójne i logiczne. Ponadto korespondowały z dowodem w postaci wyroku skazującego oskarżonego w sprawie II K 79/15. Należy podkreślić, iż wyrokiem tym zostały wykazane sprawstwo i вина oskarżonego za posiadanie amfetaminy z zamiarem jej zbycia. Czyny to zostały popełnione w kwietniu 2015 roku, a zatem w trakcie znajomości świadka z oskarżonym. Autentyczność wyroku nie budziła wątpliwości, a zatem sąd również przyjął go za podstawę rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. Analizując wyjaśnienia, a następnie zeznania Z. P., sąd nie tracił z pola widzenia tego, iż dotyczyły one późniejszego okresu niż okres, w którym oskarżony dopuścił się trzeciego z zarzucanych u czynów. Skoro jednak oskarżony w okresie od lutego do kwietnia 2015 roku handlował narkotykami, to należało przyjąć, iż zeznania M. Z., które dotyczyły okresu bezpośrednio poprzedzającego ten czas, były zgodne z prawdą. Również zeznania świadka P. W. (2) potwierdzały wiarygodność zeznań M. Z.. Z zeznań wyżej wymienionego wynikało bowiem, iż uzyskał kiedyś informację, że oskarżony trudni się sprzedażą narkotyków. Zeznając przed sądem, świadek nie podtrzymał tych zeznań, twierdząc, iż tego nie powiedział. Nie potrafił jednocześnie racjonalnie wyjaśnić z czego wynika zmiana treści jego zeznań. Dla sądu wiarygodne były pierwotne zeznania tego świadka, które składał w postępowaniu przygotowawczym. Przede wszystkim były one spójne z pozostałymi dowodami, które jednoznacznie potwierdzały, iż oskarżony zajmował się handlem narkotykami. W ocenie sądu zmiana stanowiska świadka miała na celu uchronienie oskarżonego przed odpowiedzialnością za popełnienie czynu o tak dużym ciężarze gatunkowym. Wydaje się to wysoce prawdopodobne, zwłaszcza, że zeznania te były składane w obecności oskarżonego. Sąd zwrócił zarazem uwagę, iż świadek ten w złożonych przed sądem zeznaniach chciał zdyskredytować wiarygodność M. Z., twierdząc, że wyłącznie ona handlowała narkotykami. W świetle tych okoliczności zeznaniom tym należało odmówić wiary. Wreszcie oceny wiarygodności zeznań M. Z., które miały tak istotne znaczenie dla kwestii odpowiedzialności oskarżonego w zakresie trzeciego czynu, sąd dokonał w zestawieniu z wyjaśnieniami oskarżonego, w których przyznał się on do posiadania narkotyków z zamiarem ich zbycia. Należy zwrócić uwagę, iż oskarżony na przestrzeni całego postępowania nie kwestionował zamiaru zbycia znalezionych u niego w dniu 9 lipca 2015 roku substancji. Tylko początkowo twierdził, że narkotyki znalezione u niego 4 września 2015 roku przeznaczone były na potrzeby własne. Wobec wyników przeszukania z tego dnia, podczas którego ujawniono narkotyki w 28 zawiniątkach, oskarżony finalnie przyznał, że również te substancje miał zamiar zbyć. Jednocześnie oskarżony nie podjął nawet próby wyjaśnienia, dlaczego nie miałby trudnić się tym procederem w okresie objętym trzecim zarzutem, skupiając się jedynie na złożeniu obciążających M. Z. oraz Z. P. wyjaśnień. Oskarżony nie wskazał zarazem dlaczego wyżej wymienione miałyby bezpodstawnie twierdzić, że zajmuje się on handlem narkotykami. W świetle tych wyjaśnień oskarżonego sąd nabrał przekonania co do wiarygodności depozycji M. Z. oraz Z. P. i P. W. (2). Sąd zważył, iż opisane powyżej dowody korelują ze sobą, tworząc spójny obraz zachowań oskarżonego w okresie od stycznia 2013 roku do stycznia 2015 roku. Obrazu tego dopełniają również wyjaśnienia samego oskarżonego, który nie kwestionował faktu handlu narkotykami, skoro przyznał, że posiadał je z zamiarem zbycia .

Reasumując, mając na uwadze przedstawiony powyżej materiał dowodowy, sąd uznał oskarżonego Ł. D. (1) za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów, tj. dwóch występków z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk oraz jednego występkę z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk. Zastrzeżeń nie budziła

kwalifikacja prawna czynów zarzucanych oskarżonemu, gdyż żadna ze stron jej nie kwestionowała, dlatego też nie wymaga ona szczegółowego uzasadnienia. W odniesieniu do dwóch pierwszych czynów wskazać należy, iż w wyniku dwóch przeszukań znaleziono u oskarżonego substancję psychotropową w postaci amfetaminy oraz środek odurzający w postaci ziela konopi innych niż włókniste. Oskarżony wyjaśnił, iż substancje te posiadał z zamiarem ich odpłatnego zbycia. Opisanym zachowaniem oskarżony wypełnił zatem znamiona czynu z 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii oraz art. 13 § 1 kk w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii. Z uwagi na jedność czasową opisanych zachowań, jego czyn należało ocenić w ramach konstrukcji zbiegu przepisów ustawy (art. 11§2 kk) W związku z tym jego czyny należało zakwalifikować jako wypełniające znamiona z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk. W odniesieniu do trzeciego z zarzucanych oskarżonemu czynów podnieść należy, iż w okresie od stycznia 2013 roku do stycznia 2015 roku oskarżony regularnie, kilka razy w tygodniu, jeździł do T., gdzie kupował amfetaminę. Substancję tą następnie udzielał odpłatnie swoim znajomym, czym wyczerpał znamiona czynu z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii. Zachowania te – jako podejmowane w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem – pozwalały na przyjęcie konstrukcji tzw. czynu ciągłego (art. 12 kk). Długotrwałość oraz periodiczność zachowań oskarżonego w okresie objętym zarzutem wskazywała jednoznacznie, iż oskarżony z handlu narkotykami uczynił sobie stałe źródło dochodu. W tych okolicznościach wątpliwości nie mogło budzić zakwalifikowanie jego czynu jako wypełniające znamiona z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 65 § 1 kk. Zgodnie z treścią ostatniego z powołanych przepisów przepisy dotyczące wymiaru kary, środków karnych oraz środków związanych z poddaniem sprawcy próbie, przewidziane wobec sprawcy określonego w art. 64 § 2, stosuje się także do sprawcy, który z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu lub popełnia przestępstwo działając w zorganizowanej grupie albo związku mających na celu popełnienie przestępstwa oraz wobec sprawcy przestępstwa o charakterze terrorystycznym. W warunkach określonych w przepisie art. 64 § 2 kk sąd wymierza karę pozbawienia wolności przewidzianą za przypisane przestępstwo w wysokości powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia, a może ją wymierzyć do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę.

Uznając oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanych mu w punktach I i II aktu oskarżenia czynów, sąd przyjął iż występki te zostały popełnione w ramach ciągu przestępstwa i w myśl art. 91 § 1 kk po zastosowaniu art. 11 § 3 kk na mocy art. 14 § 1 kk w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności. Za czyn z punktu III aktu oskarżenia wymierzono oskarżonemu, na mocy art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 65 § 1 kk, natomiast karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Na mocy art. 85 § 1 i art. 86 § 1 kk w zw. z art. 91 § 2 kk wymierzone kary jednostkowe połączono węzłem kary łącznej w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności. Stosownie do treści art. 63 § 1 kk na poczet tej kary sąd zaliczył oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania od dnia 4 września 2015 roku do dnia 3 listopada 2015 roku. W przekonaniu sądu tak kary jednostkowe, jak i kara łączna – zarówno co do rodzaju, jak i wymiaru – w sposób trafny oddają stopień winy i społecznej szkodliwości popełnionych czynów. Taka kara w sposób właściwy uwzględnia zarówno okoliczności popełnionych przestępstw jak i osobowość sprawcy, będąc w odczuciu społecznym karą sprawiedliwą. Decydując się na orzeczenie kary izolacyjnej sąd miał przede wszystkim na uwadze wyjątkowo wysoki stopień społecznej szkodliwości czynów jakich dopuścił się oskarżony. Przesłanki związane z handlem narkotykami to przestępstwa powszechnie potępiane społecznie, wywołujące skrajnie negatywne emocje. Oskarżony pośredniczył wielokrotnie we wprowadzaniu do obrotu znacznej ilości amfetaminy, przyczyniając się tym samym do narażenia na uzależnienie od tego środka wielu osób. Z proceduru tego oskarżony uczynił sobie stałe źródło dochodu, co wpłynęło na zaostrzenie wymiaru kary pojedynczej i kary łącznej. Ponadto sąd zważył, iż w realiach przedmiotowej sprawy nie sposób przyjąć wobec oskarżonego pozytywnej prognozy kryminologicznej. Oskarżony na przestrzeni całego postępowania nie zdobył się na refleksję odnoszącą się do swojego postępowania, nie wykazał skruchy, forsując nieudolną linię obrony. Mimo świadomości grożącej mu kary, kontynuował swój proceder. Przypomnieć w tym miejscu wszak należy, iż w kwietniu 2015 roku u oskarżonego znaleziono narkotyki. Już w tym momencie oskarżony musiał mieć zatem pełną świadomość nieuchronności grożącej mu kary. Mimo to w dalszym ciągu kontynuował swoją działalność przestępczą. Podobna sytuacja miała miejsce również w sprawie niniejszej -

w lipcu 2015 roku u oskarżonego ujawniono narkotyki, a mimo to nie przestał on popełniać kolejnych przestępstw narkotykowych. Okoliczności te dały sądowi podstawę do przyjęcia, iż orzeczenie w stosunku do oskarżonego kary wolnościowej przede wszystkim nie spełniałoby aspektów prewencji indywidualnej. W ocenie sądu w przedmiotowej sprawie tylko kara bezwzględna postawi tamę przestępczym działaniom oskarżonego, w szczególności związanym z obrotem narkotykami. Oskarżony zdaje się nie rozumieć jak szkodliwe było jego zachowanie. Poprzez pobyt w zakładzie karnym będzie mógł zdobyć się na krytyczną refleksję co do swojego postępowania. Okoliczność ta ma szczególne znaczenie, bowiem oskarżony, mimo bardzo młodego wieku, jest osobą wysoce zdemoralizowaną. Z drugiej strony młody wiek oskarżonego stanowił dla sądu okoliczność łagodzącą przy wymiarze kary. W tym miejscu zauważyć należy, iż czyny zarzucane oskarżonemu zagrożone są karą pozbawienia wolności od 1 roku do lat 10. Dodatkowo, zgodnie z treścią art. 65 § 1 kk, za trzeci z zarzucanych oskarżonemu czynów sąd zobligowany był wymierzyć mu karę powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia, a więc powyżej roku pozbawienia wolności. Kara łączna mogła zostać orzeczona w granicach od 1 roku i 6 miesięcy do 3 lat. W tych okolicznościach zarówno kary jednostkowe w wymiarze 1 roku i 4 miesięcy oraz 1 roku i 6 miesięcy, jak i kara łączna w wymiarze 2 lat, nie mogą razić surowością.

W związku z odpłatnym zbyciem substancji psychotropowej w ilości 1 kg skazany osiągnął korzyść majątkową w kwocie 10.000,- złotych. Stosownie do treści art. 45 § 1 kk sąd orzekł zatem wobec oskarżonego przepadek tej korzyści.

O kosztach procesu orzeczono, mając na uwadze obecną sytuację oskarżonego. Oskarżony jest osobą bezrobotną, nie osiąga żadnych dochodów. W związku z tym zwolniono go od obowiązku uiszczenia opłaty, obciążono go zaś wydatkami w sprawie. Wydatki te są związane z przestępczą działalnością oskarżonego, zatem ich uiszczenie odpowiada funkcji sprawiedliwościowej prawa.